

ΣΑΝ ΝΑ ΗΤΑΝ ΣΗΜΕΡΑ

ΓΕΓΟΝΟΤΑ

325 Συνέρχεται στη Νίκαια της Μικράς Ασίας η πρώτη Οικουμενική Σύνοδος, για να καταδικάσει τον Αρειανισμό.

1825 Ο Ιμπραήμ νικάει τους Έλληνες στο Μανιάκι της Μεσσηνίας. Ανάμεσα στις απώλειες της ελληνικής πλευράς και ο Παπαφλέσσας. (Η Μάχη στο Μανιάκι)

1894 Οι ελληνικές αρχές λαμβάνουν έγγραφο από τη «Διεθνή υπηρεσία διώξεως των αναρχικών», με το οποίο τους ζητείται κατάλογος και φωτογραφίες ελλήνων αναρχικών.

1941 Αρχίζει η Μάχη της Κρήτης, με την κατά κύματα ρίψη γερμανών αλεξιπτωτιστών, για την κατάληψη της Μεγαλονήσου. (Επιχείρηση Ερμής)

1954 Ο Μπιλ Χάλει και το συγκρότημά του Comets κυκλοφορούν το τραγούδι «Rock Around the Clock», που από πολλούς θεωρείται η ληξιαρχική πράξη γέννησης του Rock n Roll.

1996 Έγκλημα χωρίς προηγούμενο στη Θάσο από τον 24χρονο φοιτητή Νομικής Θεόφιλο Σχεΐδη. Σκοτώνει με άγριο τρόπο τους γονείς, το θείο, την αδερφή και τη γιαγιά του.

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ

1769 Ανδρέας Μιαούλης, ναύαρχος και πολιτικός, διοικητής ελληνικού στόλου κατά την Επανάσταση του 1821. Το πραγματικό του όνομα ήταν Ανδρέας Βώκος.

1935 Μαρινέλλα, καλλιτεχνικό ψευδώνυμο της Κυριακής Παπαδοπούλου, τραγουδίστρια από τη Θεσ/κν.

1944 Ντίτριχ Μάτεσιτς, αυστριακός επιχειρηματίας, συνιδρυτής της εταιρείας που παράγει το ενεργειακό ποτό Red Bull και ιδιοκτήτης αθλητικών ομάδων

ΘΑΝΑΤΟΙ

1506 Χριστόφορος Κολόμβος, ισπανός εξερευνητής, ο άνθρωπος που ανακάλυψε την Αμερική.

1825 Παπαφλέσσας, από τις ηρωικές μορφές της ελληνικής επανάστασης.

1875 Αμαλία, η πρώτη βασίλισσα της Ελλάδας. (Γεν. 21/12/1818)

Παπαφλέσσας, 1786 – 1825

Κληρικός, από τους σημαντικότερους αγωνιστές της Επανάστασης του '21. Ο Γεώργιος Δικαίος Φλέσσας, όπως ήταν το κοσμικό του όνομα, γεννήθηκε το 1786 ή το 1788 στην Πολιανή Μεσσηνίας. Φοίτησε στην ονομαστή Σχολή της Δημητσάνας και το 1816 εκάρη μοναχός στο μοναστήρι της Βαλανιδιάς στην Καλαμάτα κι έλαβε το όνομα Γρηγόριος. Ζωηρός και εριστικός ως χαρακτήρας, γρήγορα ήλθε σε ρήξη με τον ηγούμενό του και πήγε να μονάσει στο μοναστήρι της Ρεκίτσας, μεταξύ Μυστρά και Λεονταρίου. Στις αρχές του 1818 μάλωσε μ' ένα Τούρκο αγά της περιοχής για κάποια διαφιλονικούμενα κτήματα και αναγκάστηκε να καταφύγει στην Κωνσταντινούπολη. Λίγο προτού εγκαταλείψει την Πελοπόννησο κι ενώ καταδιώκετο από Τούρκους οπλοφόρους, φέρεται να τους είπε: «Αιντε ρε και πού θα μου πάτε! Θα ξαναγυρίσω πάλι ή δεσπότης ή πασάς και τότε θα λογαριαστούμε!»

Στην Κωνσταντινούπολη γνωρίστηκε με τον Παναγιώτη Αναγνωστόπουλο, ο οποίος τον κατήχησε και τον μύπησε στη Φιλική Εταιρεία στις 21 Ιουνίου του 1818 με το συνθηματικό όνομα Αρμόδιος. Την ίδια περίοδο έγινε αρχιμανδρίτης από τον πατριάρχη Γρηγόριο Ε'.

Από τη στιγμή που έγινε μέλος της Φιλικής Εταιρείας, ο Παπαφλέσσας αφιερώθηκε ψυχική τε και σώματι στην υπόθεση του εθνικού ξεσηκωμού. Παρορμητικός και ενθουσιώδης, ταξίδεψε γι' αυτόν το σκοπό στις παραδουνάβιες ηγεμονίες και άλλοτε με ψέμματα και άλλοτε με αλήθειες κατάφερε να ενθουσιάσει και να παρσύρει πολλούς Έλληνες. Δικαιολο-

γημένα κάποιος βιογράφος του του έδωσε το όνομα «μπουρλοτιέρης των ψυχών». Η τακτική, όμως, που ακολούθησε, θεωρήθηκε από ηγετικά στελέχη της Φιλικής Εταιρείας επικίνδυνη για την αποκάλυψη των σχεδίων της και αποφασίζεται να σταλεί στον Μοριά, όπου οι συνθήκες ήταν ευνοϊκότερες για οργανωτική δράση. Στις αρχές του 1821, με έξοδα του Παναγιώτη Σέκερη, έφτασε στην Πελοπόννησο, εμφανιζόμενος άλλοτε ως πατριαρχικός έξαρχος και άλλοτε ως εκπρόσωπος της ανωτάτης αρχής της Φιλικής Εταιρείας. Στη μυστική Σύσκεψη της Βοστίτσας, όπως ονομάζονταν τότε το Αίγιο (26-30 Ιανουαρίου 1821), στην οποία πήραν μέρος εξέχοντα μέλη της Φιλικής Εταιρείας, ο Παπαφλέσσας επέμεινε στην αναγκαιότητα άμεσης έναρξης του Αγώνα, βεβαιώνοντας ότι θα τον ενίσχυε αποτελεσματικά η Ρωσία. Οι πρόκριτοι και οι αρχιερείς δεν πείσθηκαν από τα λεγόμενά του και η σύσκεψη διαλύθηκε άδοξα.

Οργισμένος, ο Παπαφλέσσας έφυγε για τη Μάνη, όπου συναντήθηκε με τον Πετρόμπεη Μαυρομικάλη και τον Θεόδωρο Κολοκοτρώνη. Στις 23

Μαρτίου συμμετείχε με πολλούς Μοραίτες καπεταναίους στην απελευθέρωση της Καλαμάτας. Από εκείνη τη στιγμή, ο Παπαφλέσσας πετά το ράσο, το οποίο δεν τίμησε ιδιαίτερα, και φορά τη στολή του πολεμιστή. Όπου περνά, ενθουσιάζει και ξεσηκώνει τους Έλληνες. Κλείνεται να πολεμήσει στο κάστρο του Άργους και ύστερα παίρνει μέρος σε πολλές μάχες (Δερβενάκια και άλλες μικρότερες).

Τον Δεκέμβριο του 1821 έλαβε μέρος στην Α' Εθνοσυνέλευση της Επιδαύρου και το 1823 στη Β' Εθνοσυνέλευση του Άστρους. Στις 27 Απριλίου του 1823 ανέλαβε το Μινιστέριο (Υπουργείο) των Εσωτερικών και την 1η Ιουλίου του ίδιου χρόνου και το Μινιστέριο της Αστυνομίας. Κατά τη διάρκεια του εμφυλίου πολέμου, παρά το γεγονός ότι ήταν παλιός συνεργάτης του Θεόδωρου Κολοκοτρώνη, βρέθηκε στο αντίπαλο στρατόπεδο. Οι ένοπλες συγκρούσεις του με τους Κολοκοτρωνάιους αποτελούν μελανή σελίδα στην όλη δράση του.

Εν τούτοις, μόλις πάτησε το πόδι του ο Ιμπραήμ στο Μοριά το 1825, πρότεινε την αποφυλάκιση του Θεόδωρου Κολοκοτρώνη και άλλων αντικυβερνητικών αγωνιστών, ενώ ο ίδιος όντας ακόμη Μινιστρος των Εσωτερικών και της Αστυνομίας ξεκίνησε για τη Μεσσηνία για να χτυπήσει τον εισβολέα. Ταμπουρώθηκε στο Μανιάκι, με την απόφαση να νικήσει ή να πέσει. Στις 20 Μαΐου δέχθηκε επίθεση από τις υπέρτερες δυνάμεις του εχθρού κι έπεσε ηρωικά μαχόμενος, ύστερα από οκτάωρη σκληρή μάχη.

TALK OF THE CITY

Από τον Γιώργο Χατζηβασίλη

ΤΟ ΒΗΜΑ

Οι αυταπάτες με το ΔΝΤ

Η ρύθμιση του χρέους ήταν υποτίθεται η πρώτη προτεραιότητα της κυβέρνησης Τσίπρα. Η εποχή βέβαια που το κούρεμα ήταν στην πρώτη γραμμή των δηλώσεων και επιδιώξεων, έχει περάσει ανεπιστρεπτή. Ο βασικός σύμμαχος ανάμεσα στους δανειστές της χώρας σε αυτή την επιδίωξη θα έπρεπε αντικειμενικά να είναι το ΔΝΤ που εδώ και καιρό επέμενε και έθετε σε κάθε ευκαιρία θέμα βιωσιμότητας του ελληνικού χρέους.

Η κυβέρνηση Τσίπρα για τους δικούς της επικοινωνιακούς λόγους είχε στοχοποιήσει ως τώρα το ΔΝΤ ως το βασικό εχθρό της. Με αποτέλεσμα τώρα που άνοιξε και πάλι η συζήτηση για το χρέος να παρακολουθεί αμήχανη το Ταμείο να υπερασπι-

ζεται επί της ουσίας τις δικές της προτεραιότητες. Όλες οι πληροφορίες συγκλίνουν ότι υπάρχει μια διαπραγματευτική διελκυσνίδα ανάμεσα στο ΔΝΤ και τη γερμανική κυρίως πλευρά που αρνείται να δεχθεί αυτή τη στιγμή τουλάχιστον, οποιεσδήποτε ρυθμίσεις και προσπαθεί να μεταθέσει τη συζήτηση για το 2018.

Προφανώς το Ταμείο εξυπηρετεί καταρχήν τους δικούς του στόχους, καθώς αρκετές χώρες - μέλη του θεωρούν ότι έχει εκτεθεί υπερβολικά στην Ελλάδα. Η κυβέρνηση του Σύριζα όμως αντί να αξιοποιήσει αυτές τις διαφορές μεταξύ των εταίρων μας, έκανε ό,τι μπορούσε για να υπονομεύσει τη σχέση της με το ΔΝΤ. Με αποκορύφωμα την αξι-

οποίηση των συνομιλιών των στελεχών του, που άγνωστο(;) πώς είχαν υποκλαπεί κατά την παρουσία τους στην Αθήνα.

Είναι ένα ακόμα δείγμα πρόχειρης και ευκαιριακής στρατηγικής από αυτές που μας έχει συνθησίσει η κυβέρνηση. Οι αυταπάτες που υπήρχαν όλο αυτό το διάστημα της σκληρής υποτίθεται διαπραγματευσης επιβεβαιώνονται για μια ακόμα φορά και στο θέμα του χρέους. Με συνέπεια να φτάσουμε στη σημερινή συζήτηση, αφού χρειάστηκε να προηγηθεί ένα ακόμα μνημόνιο με ιδιαίτερα επώδυνα μέτρα ενώ οι ουσιαστικές ρυθμίσεις για το χρέος να μετατίθενται κατά πάσα πιθανότητα για τα επόμενα χρόνια.

